

РЕШЕНИЕ

№ 6432

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8584** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Д. В. срещу решение № 2274/15.05.2024г. по НАХД № 3000/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 17 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-028285/24.11.2023г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на касатора е наложена глоба в размер на 900лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 месеца, на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДП).

Касаторът оспорва решението с доводи, че е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу решение, което е неблагоприятно за него. Поради това, тя е допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

По доводите в касационната жалба:

СРС е обсъдил възраженията на жалбоподателя, като ги е отхвърлил мотивирано. Авторството на деянието е установено предвид, че след като за извършеното нарушение е бил призован собственикът на автомобила, съгласно попълнена декларация по чл.188 от ЗДвП, именно жалбоподателят е попълнил собственоръчно декларацията и е заявил, че на процесната дата той е управлявал лекия автомобил, като няма основание да не се кредитира достоверността на тази декларация относно това кой е управлявал автомобила. Правилно въззивният съд е приел, че не са нарушени правата и на собственика, и на жалбоподателя.

Не се установява да е нарушен принципа на обективност при проверката и после в съдебното производство, тъй като СРС е събрал и анализирал всички относими към установяване на нарушението доказателства – за компетентността на органите, за техническото средство, заснело нарушението, за липсата на въведено с пътен знак ограничение в участъка, за собствеността на автомобила и декларацията на лицето, което го е управлявало.

Що се отнася до възражението за разминаване между посоченото в ЕФ и НП, като не било ясно вмененото нарушение, както в НП е видно, така и СРС е отбелязал, че скоростта от 124 км/ч, с която е прието че се движи, вместо 128 км/ч е след приспаднат толеранс 3% в полза на водача и съответно не са нарушени правата му, напротив.

Правилно е и нарушението по чл.21, ал.1, вместо твърдяното по чл.21, ал.2 от ЗДвП, тъй като ограничението за движение в населено място следва от предвиденото в закона като общо правило, а не е въведено в конкретния случай с пътен знак. В случая нарушението е за превишение на максимално допустимата скорост в населено място – 50 км/ч, като движейки се на посоченото място и време със скорост от 124 км.ч., жалбоподателят е нарушил забраната на чл.21, ал.1 от ЗДвП, превишавайки тази скорост, като съгласно чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП водачът е наказан със съответната на това превишение глоба от 900 лв. и лишаване от право да управлява МПС за три

месеца. Правилен е изводът на СРС за законосъобразно определяне на санкцията. Предвид горното жалбата се явява неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 и ал.4 от ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2274/15.05.2024г. по НАХД № 3000/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав.

ОСЪЖДА В. Д. В., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 лв. (осемдесет лева) – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.